

[Aksel Larsen.]

Jeg kan ikke forstaa, at Lederen af Husmandsorganisationerne er gaaet med til det Produkt, der ligger her. Jeg er efterhaanden nødt til at kunne forstaa, at Socialdemokratiet er gaaet med til det, for der findes ganske aabenbart ikke den reaktionære og kapitalistiske Foranstaltning, som Socialdemokratiets Ledelse og Socialdemokratiet her i Salen ikke er villig til at stemme for med begge Hænder og være med til at udføre. Men jeg havde dog troet, at i det mindste Husmandsorganisationernes Leder dels kunde se paa Husmandsinteresser og dels kunde se paa Samfundets sande Interesser i en Sag som denne. At det altsaa ikke engang er Tilfældet, forstaaer jeg efter den Slutningsreplik, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen afleverede heroppefra.

Jeg skal slutte hermed — den grønne Lygte er ogsaa tændt. Hvis ikke dette Lovforslag undergaar meget væsentlige Ændringer, ser vi os naturligvis ikke i Stand til at medvirke til dets Fremme.

Formanden: Af Hensyn til Rigsdagens Overholdelse af de gældende Mørklægningsbestemmelser ser jeg mig nødsaget til at afbryde Forhandlingerne i en kvart Time. De fortsættes Kl. 22³⁵.

Mødet udsat Kl. 22²⁰.

Mødet genoptoges Kl. 22³⁵.

Nørskov: Et Par af de tidligere Talere har ganske kort hentydet til, at Høstudsigterne i flere Egne af Jylland tegnede daarligt. Da de ærede Medlemmer er bosiddende paa Sjælland, og da jeg bor i en særlig tørkeramt Egn, kunde der maaske være Grund for mig til at fortælle, hvorledes Stillingen er i flere af Jyllands Egne.

Siden Sneen smeltede, har vi paa min Hjemegn ikke faaet Væde før den 4. Juli, og den Regn, der da faldt, var ganske ubetydelig; senere har vi faaet enkelte større Byger. Det er klart, at naar Jordens Beskaffenhed i Forvejen er daarlig, let Sandmuld, bliver Afgrøderne i allerhøjeste Grad tørkeramt, og dette er desværre Tilfælde

med store Egne af Jylland, særlig langs Jyllands Højderyg. Mange Steder kan man ikke høste Kornet med Selvbinder, ja, man kan maaske heller ikke bruge almindelig Høstmaskine, men maa slaa Kornet med Slaamaskine og bjærge det som Rivelse. Enkelte Landmænd har set sig nødsaget til at tøjre betydelige Arealer af deres Vaarsæd op, fordi den tegnede daarligt og de praktisk talt ikke havde Føde til Kreaturerne, idet Græsmarkerne i lang Tid formelig har været afsvedne. Saaledes er Stillingen i mange Egne af Jylland.

Man vil derfor kunne forstaa, at Landmændenes Syn er meget pessimistisk, og de følger med stor Interesse det Spørgsmaal, som behandles her i Aften, idet Kornloven har en umaadelig Betydning for de enkelte Landmænds Økonomi i det kommende Aar. Mange Landmænd i Jyllands magre Egne vil blive nødsaget til at gøre Brug af Tilbageholdelsesretten, og i den Henseende synes jeg, det er for lidt, de faar Ret til at beholde. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister og det kommende Udvalg at se paa denne Bestemmelse, saaledes at man tildeler Landmændene saa meget Korn, som det er forsvarligt i Forhold til hele den Ligning, der her foreslaas.

Det ser jo ud til, at man fra saa godt som alle Sider er tilfreds med de foreslaaede Priser. Jeg vil dog sige for mit Vedkommende, at jeg havde saamænd ikke haft noget imod, om man havde sat 30 Kr. for en Tønde Rug; det er for det første et meget let Tal at regne med, og for det andet kan man ikke være for god mod de Folk, som dyrker den daarlige Jord. I det sidst forløbne Høstaar har det næsten været umuligt at købe Erstatningskorn for den afleverede Rug, fordi Fragterne har været saa høje. De, der skulde aflevere Brødkorn til Maksimalpris, har derfor været daarligt stilled i Forhold til andre Landmænd, og det gælder særlig de Landmænd, som avler Rug, og som hovedsagelig dyrker de fattige Jorder. De har efter min Mening sidste Aar lidt Uret.

I den Betænkning, der ledsager Lovforslaget, oplyses det, at Arealerne med Rug er udvidet ret betydeligt ved Besaaning nu i Efteraaret. Jeg synes, at det maa hilses med stor Tilfredshed, at Landmændene rundt i Landets forskellige Egne har vist en saadan Forstaaelse, at de har udvidet deres Rugareal, og at det ogsaa bør anerkendes herfra, at disse Folk har vist et stort Samfundssind, og derfor sker der ikke noget ved, at man gav dem en god og anstændig Pris for deres Rug. Jeg vil ingenlunde benægte, at det ikke sker, og det vil